

J. N. Hansen: Det maa være en Misforstaaelse, men der er flere med mig, der have forstaaet det saaledes; jeg er ikke den eneste, der har opfattet det saaledes. Det ærede Medlem begrundede særlig sin Stilling ved den Betragtning, at han mente, at Folkethingets Flertal her havde vundet en Seir. Dersom vi kunde gaa ind paa denne Betragtning, er det en Selvsølg, at vi ogsaa havde sluttet os til de ærede Medlemmer; men naar vi ikke have gjort det, er det ikke af Harme, men fordi vi ikke have kunnet se, deri var nogen Seir for Folkethingets Flertal; vi have deri set et Nederlag. Dette er Grunden, hvorfor vi ikke have kunnet gaa med; vi se deri et Nederlag fra den Betragtning af Folkethingets Stilling overfor Regjeringen og Landsthinget, som vi stadig have gjort gjældende, men som fra anden Side stadig er bleven bekæmpet, ikke alene stærkt modfagt, men stærkt bekæmpet. Det er denne Betragtning, som gjør, at vi ikke have kunnet gaa med de ærede Herrer. Min Betragtning af Stillingen overfor dette Ministerium har jeg bestemt udtalt under Finanslovens eneste Behandling sidst, og den fastholder jeg. Jeg siger, som jeg dengang sagde, at et Ministerium, der giver Antydning af, at det under hvilkensomhelst Omstændigheder vil kunne give en provisorisk Finanslov, kan jeg ikke staa overfor med Tillid, men en saadan Regjering maa jeg modvirke og bekæmpe, saameget det staa til mig. Og dette har den nuværende Regjering gjort. Confeilspræsidenten har staaet her, og uagtet han, naar man vilde have en bestemt Forklaring af ham, syntes at vige tilbage derfor, ligger der dog saa klare og bestemte Udtalelser for baade fra ham og fra Justitsministeren, at, naar det, som de vilde kalde Nødvendighed, kom tilstede, vilde de udsæde en provisorisk Finanslov. Der kom ogsaa i den gode Tid, da Overenskomsten endnu syntes at skulle være Noget, fra anden Side Ytringer i modsat Retning om, at det var dette, der havde bragt os sammen, og det er dette, som jeg endnu staa paa. Jeg har hyllet og sammen med Andre erkendt, at jeg under alle følgende Stadier af denne Finanslovsbehandling overfor den nuværende Regjering vilde holde paa, hvad vi sidst vedtog ved eneste Behandling i Folkethinget; dette har jeg sagt, og dette siger jeg endnu i dette Dieblif. Jeg har ment det alvorlig og vil holde det som en alvorlig Mand; men jeg kan ikke stille mig anderledes, end jeg nu gjør; jeg maa staa paa, at saalænge denne Finanslovsbehandling ikke er tilendebragt, kan jeg under dette Ministerium ikke fravige det, som vi sidst vedtog ved eneste Behandling i Folkethinget. Man kommer nu og siger: Ja, men nu vil jo Ministeriet gaa. Mine Herrer! deri ligger hele den Forvirring, som vi ere komne ind i; thi have vi ikke her fra dette Ministerium hørt saa mange, saa gjentagne, saa store og saa bestemte Foriktringer, som vi have set, at

det er gaaet fra Dagen efter. Hvor kunne vi have Tillid til, hvad dette Ministerium siger? Hvor kan jeg Andet end have den største Mistillid til dets politiske Troværdighed, forsaavidt dets Exempel hidtil har været af den Slags, at det ikke har holdt fast paa nogen Ting; selv de bestemteste Erklæringer har det opgivet. Men naar saa er, da ser jeg ikke, hvorfor man skal stole paa, at denne Erklæring er mere værd end enhver anden. Derfor siger jeg, at jeg ikke tror paa det, her staa i Confeilspræsidentens Skrivelse til Fællesudvalget, saalænge jeg ikke ser Kjendsgjerninger. Er Finansloven ført igjennem nu? Nei. Have vi et andet Ministerium for os eller have vi det samme? Vi have det samme, Stillingen er uforandret, den er aldeles uforandret. Men, mine Herrer! det, jeg har lovet mig selv og Andre, det er, at jeg under en ny Regjering kunde gjøre nye Indrømmelser; men deri ligger jo ogsaa, at jeg vil se den nye Regjering; thi kommer der en Regjering, som blot har et andet Skilt, et andet Navn, men som ogsaa indeholder disse provisoriske Finanslovsbebudere, maa jeg stille mig paa samme Maade til den. For mig er det det samme, hvad Ministeriet hedder, for mig er det Et, enten det hedder det One eller det Andet. Derfor siger jeg: Selv om Ministeriet nu gaar af som „Tommesbeck“ og vi faae et andet af samme Slags med et andet Navn og Skilt, skulde saa den hele Stilling være bleven en anden? Jeg vil sige her, at det Spørgsmaal, der her ligger for, ikke vilde — og dette er jeg vis paa lige overfor det Flertal, hvoraf jeg hidtil har været en Del — have været nogen som helst Hindring for os, naar det var et Ministerium, som vi havde Tro til. Men overfor et Ministerium, der siger: Bille I ikke dette idag, saa give vi imorgen en provisorisk Finanslov, som er meget værre, hvad skulde da bevæge os til paa nogen Maade at bøje os? Og her gjentager jeg, hvad min ærede Medforslagsstiller sagde saa stærkt, men ogsaa saa rigtigt: Vi have her givet provisoriske Finanslovsbebudere en Styrke, som de ikke have havt før. Flertallet her viger tilbage for denne Trusel, og hvad skulde da — det gjentager jeg ogsaa som min Mening — forhindre et Ministerium i Fremtiden, naar det iøvrigt vil træde frem som saadanne Grundlovsvenner, til ikke at bruge dette Middel, naar det ser, hvor kraftigt det nu har været? Jeg kan ikke paa nogen Maade tro, at det ærede Medlem for Præsidents 6te Valgfreds har Ret deri, at det nu skulde være forbi. Nei, er der et Ministerium, som paa nogen Maade kunde bevæge sig til at føre Truselen frem — jeg siger ikke udføre den — saa give de Herrer en Anvisning paa, hvorledes det skal bære sig ad for, at faae, hvad det vil, til den sidste Slutning. Og hvad er det da, der er sket? Er det ikke det, som ogsaa er sagt af det nuværende Ministerium eller dets Chef —